

Arrest

nr. 197 428 van 4 januari 2018
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 november 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA loco advocaat A. LOOBUYCK en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 12 april 1993.

De verzoekende partij verklaart het Rijk te zijn binnengekomen op 3 november 2015 en dient op 9 november 2015 een asielaanvraag in.

Op 20 december 2016 wordt de verzoekende partij op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen gehoord.

Op 13 juni 2017 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing waarbij zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn van Seyaw (district Hisarak, provincie Nangarhar). U bent een Pashtoen van etnische origine. U bent drieëntwintig jaar oud in 2016. U ging twee jaar naar school en bent voor de rest ongeletterd gebleven.

Uw vader was een kolonel in het nationale leger. Omwille van zijn werk lieten de Taliban hem niet met rust. Ze stuurden u brieven dat hij met zijn werk moest stoppen. Op een dag kwamen ze naar uw huis. Ze namen u mee en sloegen u. Later gooiden ze u ook van een auto. Uw vader vroeg uw oom om hem te helpen om u naar Europa te sturen. In 2006 bent u in het Verenigd Koninkrijk aangekomen en u hebt daar asiel aangevraagd, wat u geweigerd werd. In 2012 nam uw vader ontslag uit het leger. Vervolgens kwam u terug naar Afghanistan omdat u dacht dat het daar nu veilig was vermits uw vader zijn werk had verlaten. De mensen beschuldigden u en uw vader ervan spionnen te zijn. De Taliban is dan naar uw huis gekomen, maar uw vader was ontsnapt. Sindsdien is hij vermist. Daarna gingen u en uw broer A(...) J(...) (CGVS (...) o.v.(...)) naar uw oom van moederszijde. Er werd door de familie beslist om u en uw broer A(...) naar Europa te sturen. U bent in 2015 vertrokken op een vrijdag en bent ongeveer twee maanden onderweg geweest. U heeft een vliegtuig genomen naar Iran en bent vanaf daar te voet of met de auto verder gereisd. Op 3 november 2015 kwam u aan in België, waar u op 9 november 2015 asiel aanvraagde.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u samen met uw broer een taskara, twee foto's van uw vader in legeruniform en kopieën van de taskara van uw broer en drie foto's van drie legercertificaten van uw vader neer.

Bij terugkeer vreest u gedood te worden door de Taliban.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS p.2), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u zelf heeft toegegeven niet de waarheid gesproken te hebben bij uw asielaanvraag in het Verenigd Koninkrijk. Naar eigen zeggen heeft u dit nagelaten omdat andere Afghanen u hadden overtuigd dat u met uw eigen verhaal zou gerepatriëerd worden. Daarom heeft u daar niet het asielrelaas over de problemen van uw vader verteld, maar heeft u zich aangesloten bij het asielrelaas van andere asielzoekers (CGVS p.9,10). Bovendien heeft u in het Verenigd Koninkrijk een andere leeftijd opgegeven dan de leeftijd die u in België heeft laten neerschrijven. Tijdens uw eerste asielaanvraag was u namelijk geboren op 1 maart 1991 (zie administratief dossier) terwijl u op Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aangaf op 12 april 1993 geboren te zijn (zie vragenlijst DVZ p.1). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u er niet voor terugschrikt bedrieglijke verklaringen af te leggen aan asielinstanties, waardoor de geloofwaardigheid van uw verklaringen bij het CGVS ook ernstig onder druk komt te staan.

Hoewel er indicaties zijn dat u oorspronkelijk uit het district Hisarak afkomstig bent, heeft u niet kunnen aantonen daar verbleven te hebben nadat u uit het Verenigd Koninkrijk bent teruggekeerd.

Verschillende onaannemelijkheden in uw kennis over de recente gebeurtenissen in uw district doen besluiten dat u de afgelopen jaren niet in Hisarak heeft verbleven. U weet te vertellen dat het districtshoofd van Hisarak Haji Abdul Khaliq Maroof heet. Los van het feit dat hij tot de stam Marouf khel behoort, is er geen enkel ander detail over zijn leven waar u iets over kan vertellen (CGVS p.18). Deze man is nochtans al sinds 2011 districtshoofd (zie administratief dossier) en beschikt in deze functie lokaal over veel macht en aanzien. Er kan zodoende van u verwacht worden dat u iets meer kan vertellen over hem, behalve enkel zijn stam. Twee gebeurtenissen inzake deze man waarover door de media bericht werd zijn een aanslag op zijn leven nadat hij in een hinderlaag werd gelokt en ten tweede een zelfmoordaanslag in het districtscentrum (zie administratief dossier). Het is frappant dat u die twee gemediatiseerde incidenten wel kunt opnoemen, maar totaal niet in de tijd kunt situeren. U heeft geen idee in welk jaar die hinderlaag heeft plaatsgevonden en beweert op dat moment nog in Engeland geweest te zijn. Volgens de gegevens van het Verenigd Koninkrijk bent u echter op 15 maart 2012 na repatriëring in Kabul aangekomen (zie administratief dossier). De aanslag op het leven van Haji Abdul Khaliq Maroof vond plaats in juli 2012, enkele maanden later. Het tijdstip van een dergelijke gebeurtenis zo vlak na uw terugkeer naar Afghanistan zou u beter bijgebleven moeten zijn. Dat u deze markante gebeurtenis verkeerdelijk tijdens uw verblijf in het Verenigd Koninkrijk situeert terwijl u toen reeds op korte afstand van de plaats van het incident woonde doet twijfelen aan uw verklaarde verblijf in Hisarak.

Wanneer het CGVS u vraagt of er een opstand geweest is van de bevolking in Hisarak tegen de Taliban weet u daar niets over en zegt u dat de mensen bang waren en in hun huizen bleven (CGVS p.20). Nochtans hebben de inwoners van de dorpen Mamand kala, Nasir khel, Mardan, en Gala khel in april 2014 een opstand tegen de Taliban georganiseerd (zie administratief dossier). Van het dorp Mamand kala (Momand kala) verkrijgt u naar eigen zeggen via kanalen het water om uw gronden te irrigeren (CGVS p.16,20). Het is dus opmerkelijk dat u geen weet heeft van een opstand van de bevolking tegen de Taliban die in verschillende delen van Hisarak tegelijkertijd is uitgebroken. Een dergelijke opstand van de lokale bevolking heeft een grote weerklank en mag u niet ontgaan zijn indien u daadwerkelijk in Hisarak woonde. In februari en augustus 2014 vonden er grote militaire operaties van het Afghaans leger en politie plaats in Hisarak, waarbij honderden militanten het leven lieten (zie administratief dossier). Als er bij u hiernaar gevraagd wordt verwijst u naar Qari Anwar, een Talibandistrictshoofd voor Hisarak die reeds in 2011 het leven liet (CGVS p.20). Dat u op de hoogte bent van dit incident zegt dus niets over uw verblijf in Hisarak na uw terugkeer in 2012.

In augustus 2014 werden talloze controleposten in Hisarak aangevallen door meer dan duizend Talibanleden (zie administratief dossier). Wanneer u wordt gevraagd of u zich geen groot offensief van de Taliban herinnert in het jaar voor u vertrok, antwoordt u met twee kleinere incidenten (CGVS p.20,21). U vernoemt de aanval op een zekere Sohail en de arrestatie van Lal Mohamad, districtshoofd van de Taliban. Dit laatste voorval kan u evenwel totaal niet in de tijd situeren. Het is voor u zelfs niet mogelijk om te schatten of het één dan wel vijf jaar geleden is (CGVS p.21). Als u hierop rechtstreeks gevraagd wordt of u zich aanvallen op controleposten kunt herinneren, beweert u hiervan wel op de hoogte te zijn. Toch slaagt u er enkel in hiervan een vage omschrijving te geven en kan u dit incident ook niet correct in de tijd situeren (CGVS p.21). U schat deze aanval een jaar tot anderhalf jaar na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk. Er vonden twee reeksen van grote aanvallen op controleposten in Hisarak plaats in de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. De eerste was in augustus 2014, tweeënhalf jaar na uw terugkeer. De andere was in juni 2015, amper drie maanden voor uw vertrek uit Afghanistan (zie administratief dossier). Deze twee tijdsperiodes komen in het geheel niet overeen met deze die u heeft aangegeven.

Verder beweert u zich ook luchtaanvallen of droneaanvallen te herinneren, maar ook hier blijft u vaag in uw omschrijving ervan. Als u naar een specifieke luchtaanval van de special forces of het leger wordt gevraagd kan u het zich niet meer herinneren (CGVS p.21). Het waren er volgens u zoveel dat u niet kon weten welke u zou moeten onthouden. Indien er inderdaad zo veelvuldig luchtaanvallen voorkwamen in Hisarak zou in staat moeten zijn om over enkele incidenten meer in detail te vertellen.

Nogmaals gevraagd of u niet meer kunt vertellen over de veiligheidsincidenten in uw regio moet u het antwoord schuldig blijven en zegt u dat u alle incidenten heeft vermeld (CGVS p.22). Uw gebrek aan kennis over de veiligheidsincidenten in uw regio is zeer frappant gezien het grote aantal en de intensiteit van de gevechten die hebben plaats gevonden in uw regio in de aanloop van uw vertrek. Zo was er in 2013 operatie Simurgh, een grootschalig offensief van het Afghaanse leger waarbij tientallen

slachtoffers vielen onder de rebellen. In augustus 2014 doodde een luchtaanval van de NATO 50 militanten in Hisarak (zie administratief dossier). U kunt zich echter niets over een dergelijke aanval herinneren (CGVS p.22). In juli - augustus 2015 vond er een vier dagen durende militaire operatie plaats in Hisarak district om het gebied schoon te vegen (zie administratief dossier). Aangezien u op 3 november 2015 in België aankwam en beweert ongeveer twee maanden onderweg te zijn geweest (CGVS p.29) moet deze operatie zich nog voor uw vertrek uit het district hebben afgespeeld. Voorts heeft u nog nooit gehoord over mullah Zakir (zie administratief dossier), het schaduwdistrictshoofd van de Taliban in Hisarak (CGVS p.25). Evenmin bent u bekend met Sayed Rahman (zie administratief dossier), een Talibanrechter in Hisarak in die in mei 2015 gearresteerd werd (CGVS p.25). Voor de gewone burgers heeft de veiligheidssituatie van hun streek een bepalende invloed op hun dagdagelijks leven. Van een volwassen man die op redelijk korte afstand van het districtscentrum woonde kan er bijgevolg een grondige kennis van de belangrijkste incidenten en de voornaamste machtsfactoren in zijn regio verwacht worden. Dat uw kennis op dit vlak ontoereikend is haalt het geloof in uw terugkeer naar Hisarak en uw verblijf in Hisarak tot 2015 ernstig onderuit.

Als u gevraagd wordt om zelf informatie aan te reiken waaruit blijkt dat u daadwerkelijk in Hisarak heeft verbleven tot aan uw vertrek slaagt u er niet in bijkomende informatie aan te leveren. U moet zich beperken tot het vermelden van drie incidenten die u eerder aanhaalde (CGVS p.24). Indien u na uw terugkeer naar Afghanistan nog zo'n drie jaar in Hisarak verbleef zou u in staat moeten zijn om allerhande kennis ten toon te spreiden over uw regio van verblijf. Dat u daar niet toe in staat bent doet verder afbreuk aan het geloof in uw voorgehouden verblijf in Hisarak.

Daarnaast moet erop gewezen worden dat er aan het verblijf van uw broer A(...) J(...) in het district Hisarak geen geloof kan gehecht worden. Zoals uiteengezet in de beslissing die uw broer werd toegestuurd en die hieronder hernomen werd schiet de kennis van A(...) over het district waar hij steeds gewoond zou hebben te kort om zijn voorgehouden verblijf in Hisarak te kunnen aanvaarden. Volgens uw eigen verklaringen heeft u na uw terugkeer met A(...) samengewoond in jullie ouderlijk huis in Hisarak (verklaring DVZ p.3, CGVS p.24). Gezien jullie verklaringen dat jullie steeds samen verbleven halen de vaststellingen over het verblijf van A(...) ook het geloof in uw verblijf in Hisarak onderuit.

In casu werd vastgesteld dat u het niet geloofwaardig heeft gemaakt dat u in Hisarak gewoond heeft.

Vooreerst dient erop gewezen te worden dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering slechts zestien jaar te zijn in november 2015 (CGVS p.3). Een medisch onderzoek uitgevoerd in opdracht van de Dienst Voogdij heeft uitgewezen dat uw leeftijd in maart 2016 werd vastgesteld op 23,79 jaar, met een standaarddeviatie van 1,73 jaar. Dit verschil van ongeveer zes tot zeven jaar met uw verklaring is zo frappant dat er ernstig kan getwijfeld worden aan de waarachtigheid van zowel uw verklaringen over uw leeftijd als de kopie van de taskara die uw broer heeft neergelegd om uw identiteit te bewijzen. Gezien het zeer grote verschil tussen uw opgegeven en uw werkelijke leeftijd dient er vastgesteld te worden dat u zich valselijk voor een zestienjarige tracht uit te geven terwijl uw werkelijke leeftijd vele jaren hoger ligt. De geschetste leefwereld van een zestienjarige jongen die nog school liep in de zevende graad wordt derhalve geheel onderuit gehaald (CGVS p.4). Door u zes tot zeven jaar jonger voor te doen verbergt u voor de Belgische asielinstanties uw werkelijke levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België. Deze vaststelling schaadt sterk uw algemene geloofwaardigheid.

Naast de vaststellingen over uw leeftijd doen ook andere van uw uitspraken besluiten dat u geen inkijk wilt geven op uw levensomstandigheden in Afghanistan. U legt immers tegenstrijdige verklaringen af over uw bezigheden. Zo beweert u in Hisarak naar school te zijn gegaan tot de zevende graad (CGVS p.5). Gevraagd waarom u niet mee hielp op de velden van uw familie zegt u dat u dat niet deed omdat u naar school ging (CGVS p.7). Nochtans beweerde u eerder dat u niet veel naar school ging omwille van de problemen met de Taliban (CGVS p.4,5). Wat later geeft u als reden waarom de Afghaanse kalender niet kent opnieuw op dat de Taliban de scholen dicht deden (CGVS p.8). U legt dus tegenstrijdige verklaringen af inzake uw aanwezigheid op school en de reden waarom niet meehielp op de velden. Dit zijn wederom sterke indicaties dat u niet open bent over hoe uw leven eruit zag en waar het zich afspeelde voor u naar België kwam.

Voorts zijn er verschillende tegenstrijdigheden op te merken tussen de verklaringen die u heeft afgelegd tijdens uw minderjarigengehoor bij bureau Minteh van de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en uw latere interview bij de DVZ in augustus 2016. Zo beweert u bij bureau Minteh (zie fiche niet-begeleide minderjarige vreemdeling (fiche NBMV)) dat uw vader al een jaar overleden is, terwijl hij bij uw gehoor bij de DVZ en CGVS gewoon vermist werd (DVZ fiche NBMV p.1, CGVS p.6,17). U beweert bij bureau

Minteh maar één broer en één zus te hebben, terwijl het later plots vier broers en vier zussen blijken te zijn (DVZ Verklaring p.7). Ook zijn er verschillen in uw verklaringen over de leeftijden van uw broers en zussen. Uw broer E(...) is bij de DVZ 14 jaar, maar tijdens uw gehoor bij het CGVS, een jaar later, plots maar twaalf jaar. Uw broers K(...) en J(...) zijn bij de DVZ beiden acht à negen jaar oud, terwijl bij het CGVS uw broer K(...) tien jaar is en uw broer J(...) acht jaar oud is (DVZ Verklaring p.7, CGVS p.5). Dat u geen eenduidige verklaringen aflegt over uw familiesituatie wijst er andermaal op dat u geen zicht wenst te bieden op uw werkelijke achtergrond. Bovendien werd het gehoor bij bureau Minteh afgenomen in de taal Dari en verklaart u toen ook dat uw moedertaal het Dari is. Bij uw gehoor bij CGVS beweert u echter in het geheel geen Dari te spreken aangezien naar eigen zeggen "iedereen in Hisarak Pashtoen spreekt", wat ook overeenkomt met de realiteit (zie administratief dossier) (CGVS p.19). Het feit dat u uw minderjarigengehoor in de taal Dari hebt afgelegd en deze taal als uw moedertaal aanduidde strookt niet met uw bewering een nauwelijks geschoolde jongen uit Hisarak te zijn.

Bij uw gehoor bij CGVS weet u ook totaal niet wanneer u bent vertrokken in Afghanistan en hoe lang u heeft gereisd. U beweert enkel te weten dat het in de herfst was. Verder bent u ook alleen vertrokken omdat uw broer met het vliegtuig reisde en u niet mee mocht. U beweert nog niet eens te weten in welk jaar u vertrokken bent. Het enige detail waar u zeker van bent is dat u op een vrijdag vertrokken bent (CGVS p.7,8). Nochtans heeft u bij het bureau Minteh beweert dat u twee maanden onderweg bent geweest (DVZ fiche NBMV p.4). Uw broer H(...) beweerde bij DVZ een maand voor het Eidfeest vertrokken te zijn (zie DVZ (...) p.11). Vreemd genoeg blijkt uw broer tijdens zijn gehoor bij CGVS ook niet meer te weten wanneer hij vertrokken is. Ook dat hij een maand voor een belangrijke feestdag is vertrokken komt dit keer niet meer ter zijner herinnering (CGVS (...) p.7).

Het feit dat zowel u als uw broer tijdens in eerdere gehoren meer details kunnen geven over het tijdstip van de reis, wijst er op dat u zowel als uw broer geen zicht willen geven op het werkelijke moment van uw vertrek. Opvallend is dat ook hij als enig detail van zijn vertrek zich kan herinneren dat het op een vrijdag was (CGVS p.6). Dit wekt de indruk dat u beiden wilt doen uitschijnen samen vertrokken te zijn, ondanks de afwijkingen in uw inconsistente verklaringen over het moment van uw vertrek uit Afghanistan.

Uit deze talrijke tegenstrijdigheden in uw verklaringen over uw levensomstandigheden in Afghanistan kan slechts begrepen worden dat u moedwillig een vals beeld van uw leven voor uw komst naar België wilt ophangen.

Daarnaast blijft uw kennis over Afghanistan in zijn geheel in gebreke. Het is hierbij opvallend dat u beweert de Afgaanse kalender niet te kennen (CGVS p.8). U heeft nochtans school gelopen tot de zevende graad, waarbij u een heel uitgebreid vakkenpakket kreeg met onder ander geschiedenis, chemie en aardrijkskunde (CGVS p.5). Met de westerse kalender heeft u dan weer veel minder moeite aangezien u tijdens uw minderjarigengehoor er in slaagt om een volledige geboortedatum te geven (fiche NBMV p.1). Gulbuddin Hekmatyar, de stichter en leider van een van de grootste mujaheddinpartijen die tot zeer recent strijd voerde tegen de Afgaanse overheid en de buitenlandse troepen (zie administratief dossier), kent u niet. U bent ook niet bekend met zijn partij Hezbe Islami (CGVS p.16). Ook van Hazrat Ali, een machtige legercommandant die een grote stempel heeft gedrukt op de hedendaagse Afgaanse politiek heeft u nog nooit gehoord. U kent de naam van Gul Agha Sherzad, de bekende exgouverneur van Nangarhar, maar u weet niet dat hij ook algemeen bekend is onder de bijnaam "de bulldozer" (zie administratief dossier). U heeft ook nog nooit gehoord van zijn opvolger Maulvi Attaullah Ludin (CGVS p.15), (zie administratief dossier). Verder weet u ook een paar bekende bevolkingsgroepen niet te plaatsen. Zo heeft u er geen idee waar de Hazara wonen in Afghanistan (CGVS p.17). Gevraagd of u de Kuchi kent beweert u eerst dat de inwoners van de helft van Afghanistan Kuchi zijn (CGVS p. 21). In Afghanistan wordt met de term Kuchi echter een (semi)nomadische bevolkingsgroep bedoelt (zie administratief dossier). Gevraagd wanneer de nomadische Kuchi naar Hisarak komen, beweert u dat ze in de lente als het warm wordt naar Hisarak afzakken. Volgens de informatie van het CGVS komen zij echter in de wintermaanden naar Nangarhar vanwege het milde klimaat in de winter (zie administratief dossier).

Voorts schieten ook uw verklaringen over uw district Hisarak zelf tekort om geloof te kunnen hechten aan uw verblijf in dit district. Uw geografische kennis van het district van het district Hisarak blijft in die mate ondermaats dat ervan uitgegaan moet worden dat u niet van daar afkomstig bent.

U noemt een aantal districten op die grenzen aan Hisarak, waaronder Azra district. Gevraagd tot welke provincie Azra behoort, zegt u "Nangarhar"(CGVS p.9). Azra behoort echter tot de buurprovincie Logar

(zie administratief dossier). Hisarak is het uiterste district ten westen van de provincie Nangarhar en grenst aan drie zijdes aan andere provincies. Het is daarom vreemd dat u niet weet dat Azra tot een andere provincie behoort. U zegt dat in het zuiden van Hisarak zich Spin Ghar of de witte berg zich bevindt. Wat zich achter die berg bevindt weet u niet en u beweert dat er zich daar geen andere district bevindt (CGVS p.9). Hier bevindt zich nochtans de provincie Logar (zie administratief dossier). Verder bent u niet bekend met de dorpen Lokhi en Barashpan, twee dorpen die op relatief korte afstand van uw dorp liggen (CGVS p.11,24). U kan het dorp Jokan opnoemen dat in de bergen ligt, maar heeft er geen idee van hoever het zich van uw dorp bevindt (CGVS p.11). Voorts weet u niet of er ontginningsmijnen zijn in Hisarak (CGVS p.20), terwijl Hisarak bekend staat om zijn talrijke marmermijnen (zie administratief dossier). De enige Pashtoenstammen die volgens u voorkomen in Hisarak zijn de Jabarkhel en de Marouf Khel (CGVS p.11,12). Nochtans beschikt het CGVS over informatie waaruit blijkt dat er 8 grote stammen in Hisarak aanwezig zijn, namelijk de Jabarkhel, Maroofkhel, Nasar, Gari, Maikhel, Sakan, Shinwari and Momand (zie administratief dossier). Dat u elementaire kennis over uw district mist zoals de aanwezige stammen of de grenzende districten halen het geloof in uw verblijf in dit district tot aan uw vertrek uit Afghanistan onderuit.

Gevraagd of u op de hoogte bent van problemen door zware regenval zegt u niet van dergelijke problemen af te weten (CGVS p.14). In 2010, 2011 en 2013 is Hisarak nochtans getroffen geweest door zware overstromingen veroorzaakt door regenval (zie administratief dossier). Bovendien vonden deze overstromingen plaats in de zomer (zie administratief dossier), terwijl u juist beweert dat het in de zomer in Hisarak niet veel regent (CGVS p.14,15). Wanneer u iets later gevraagd wordt of er in recente jaren overstromingen waren in Hisarak zegt u dat dit het geval was, maar slaagt u er dan weer niet in om te zeggen in welke dorpen in Hisarak er veel schade was. U beweert ook te weten dat er een grote aardbeving in Hisarak heeft plaatsgevonden, maar u kan die niet in de tijd te situeren (CGVS p.14,15). Lokale radiostations kan u niet benoemen. Als reden geeft u aan dat u thuis de radio niet gebruikte omdat deze kapot was (CGVS p.15). Uw broer H(...) beweert dan weer dat uw vader ervan hield om naar de radio te luisteren (CGVS 15/32516 p.17). Dit maakt uw bewering dat de radio thuis kapot was ongeloofwaardig en komt dit over als een poging om te verhullen dat u de lokale radiostations niet kent omdat u niet van de regio afkomstig bent.

Over de vooraanstaande figuren en de veiligheidsincidenten in Hisarak heeft u eveneens heel weinig kennis. U weet te vertellen dat de districtschief Abel Khaliq Marouf is maar u kan verder geen details geven over zijn leven. Hij was volgens u in een zelfmoordaanslag betrokken maar u heeft er geen idee van hoeveel jaar geleden dit gebeurd is (CGVS p.12). Nochtans gebeurde dit in 2014 in het districtscentrum, amper een jaar voor u vertrokken bent (zie administratief dossier). Andere incidenten waar hij bij betrokken is geweest zijn u niet bekend. Dat deze Abdel Khaliq nochtans ook gewond geraakt is in 2012 door een bembom weet u blijkbaar niet (CGVS p.20). Dit incident waarbij één van zijn lijfwachten gedood werd, gebeurde op enkele kilometers van het districtscentrum, waar uw dorp Seyaw niet ver vandaan ligt (zie administratief dossier).

U herinnert zich een grote aanval van de Taliban waarbij verschillende leden van de Afghan local police (ALP) om het leven kwamen. Deze aanval kan u echter in het geheel niet in de tijd situeren. Op de vraag wanneer de lokale politie in Hisarak opgestart werd bent u het antwoord ook schuldig gebleven (CGVS p.16). De ALP is in Hisarak pas in 2014 van start gegaan, een jaar voor uw vertrek (zie administratief dossier). Zelfs indien u slechts beperkt geschoold bent dan nog kan van een volwassen man verwacht worden dat hij de belangrijkste gebeurtenissen op zijn eigen manier kan situeren. Het komt bijgevolg ingestudeerd over dat u deze aanval op de lokale politie opnoemt maar niet op de hoogte bent dat deze nog maar heel recent in Hisarak actief is.

Voorts beweert u te weten dat er aan uw dorp een controlepost door de Taliban is aangevallen, maar kan ook deze keer dit niet in de tijd situeren. U kunt zich ook geen andere aanvallen op controleposten herinneren (CGVS p.16). In de loop van 2014 en 2015 voor uw vertrek zijn er echter meerdere grootschalige aanvallen op controleposten geweest door de Taliban (zie administratief dossier). Gevraagd of u zich een grote luchtaanval kan herinneren van het Afgaanse leger of van de buitenlandse troepen antwoordt u tweemaal door te verwijzen naar een aanval op het districtshuis van de Taliban op Sagardan square. Het is opnieuw niet mogelijk voor u om deze in de tijd te situeren (CGVS p.13,14,16). Het is vreemd dat u enkel de aanval Sagardan square kan benoemen, waarbij u niet weet wanneer ze heeft plaats gevonden of in welk dorp dit incident heeft afgespeeld. Er heeft zich inderdaad een luchtaanval van de NATO-troepen voorgedaan op Sagardan square (zie administratief dossier). Deze vond plaats in augustus 2014. Dat u een dergelijk recente gebeurtenis die u zelf vernoemt opnieuw totaal niet in de tijd kan situeren en dat u vooral ook weet dat het heeft plaats

gevonden op een plein zonder dat u er een idee van heeft waar dit plein gelegen is doet sterk vermoeden dat u dit voorval via de media heeft vernomen en niet doorheen een verblijf in Hisarak.

Andere luchtaanvallen van het leger of buitenlandse troepen herinnert u zich niet meer (CGVS p.16). De laatste jaren voor uw vertrek hebben er nochtans meerdere bombardementen van het Afghaans leger en de internationale troepen plaatsgevonden waarvan u de impact niet kan ontgaan zijn. In 2013 wordt de belangrijke Talibancommandant Awal Gul samen met vier kompanen door een dergelijke luchtaanval gedood (zie administratief dossier), maar u heeft nog nooit van Awal Gul gehoord (CGVS p.15). Dat in de zomer van 2014 niet minder dan 50 talibs omkwamen in luchtbombardementen in Hisarak is u blijkbaar ook ontgaan. In de zomer van 2015 vindt er nog een grote aanval op de rebellen plaats tijdens een gezamenlijke operatie van het Afghaans leger en de politie, waarbij 200 militanten het leven lieten (zie administratief dossier). Tijdens deze laatste operatie wordt onder meer Mullah Zakir gedood, de schaduwgouverneur van de Taliban voor het district Hisarak. Die naam zegt u echter totaal niets (CGVS p.15). Aangezien de veiligheidssituatie een directe inpakt op het dagelijks leven van de inwoners van Hisarak heeft kan van u, een volwassen man, een goede kennis van de belangrijke incidenten in uw district verwacht worden. Uw gebrek aan kennis hierover kan er alleen maar op wijzen dat uw herkomst uit het district zwaar in twijfel moet getrokken worden.

Het is ook opvallend dat hoewel u tot driemaal toe gevraagd werd om zelf spontaan informatie uit uw regio aan te brengen u daar niet op ingaat. U ontwijkt de vraag en u dringt erop aan dat er u gesloten vragen gesteld worden. Van een volwassen man die er even voordien op gewezen werd dat er aan zijn beweerde herkomst geen geloof kan worden gehecht kan verwacht worden dat hij deze kansen aangrijpt om kennis over zijn regio ten toon te spreiden. Dat u meermaals nalaat dat te doen doet verder twifelen aan uw verblijf in Hisarak (CGVS p.17,19,20).

Bepaalde kennis van over de regio die u wel aanreikt komt ingestudeerd over. Zo kan u vlot een tiental dorpen opnoemen op de weg van Hisarak naar Jalalabad, terwijl u zegt maar één keer naar Jalalabad geweest te zijn (CGVS p.11,22). Als uitleg hoe het komt dat u dit zo goed weet zegt u dat uw vader u die informatie gegeven heeft (CGVS p.22). Het is alleszins opmerkelijk dat u over een dergelijk goed geheugen bezit als het gaat over het u herinneren van de namen en volgorde van deze dorpen, maar dat uw geheugen u compleet in de steek als het gaat over het situeren van recente belangrijke incidenten in uw regio.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u het niet geloofwaardig gemaakt in de recente jaren voor uw vertrek daadwerkelijk gewoond te hebben in het district Hisarak gelegen in de provincie Nangarhar.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Hisarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Evenmin kan er aangenomen worden dat u omwille van de functie van uw vader bij het leger een beschermingsnood heeft. U bent er immers niet in geslaagd aan te tonen dat uw vader daadwerkelijk officier in het leger was. Zo staan uw verklaringen haaks op documenten die u over de loopbaan van uw vader aflegt. U beweert dat uw vader voor uw terugkeer uit Londen, in het jaar 2012 ontslag nam uit het leger (CGVS p.10,11), terwijl één van zijn legercertificaten aantoonde dat hij in maart 2013 nog een vorming heeft gevolgd (zie document 4). U werd op deze flagrante tegenstrijdigheid gewezen maar kon er geen verklaring voor aanreiken (CGVS p.28). Aangezien u na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk met uw vader samenwoonde in Hisarak zou u wel degelijk met zekerheid moeten weten of uw vader destijds al dan niet nog als legerofficier werkte (CGVS p.8). Op dit certificaat van 2013 staat bovendien dat hij kapitein was, terwijl hij volgens u en de andere, oudere certificaten de graad van kolonel had (CGVS p.10,27). Ook voor deze vaststelling kan u geen verklaring geven (CGVS p.28). Over wat uw vader precies heeft gedaan bij het leger heeft u geen informatie. Als verklaring werpt u op dat uw vader als oudere van het huis daar niet over sprak (CGVS p.25, 28). Dit is opmerkelijk aangezien u, als volwassen en oudste zoon, na uw terugkeer nog drie jaar met hem onder één dak hebt gewoond (CGVS p.25). Het valt moeilijk te geloven dat zijn werk in die tijdspanne nooit ter sprake is gekomen. Ook uw broer A(...) heeft nauwelijks kennis van het werk van uw vader. Bij de uitspraak dat zijn vader kolonel in het leger was stopt immers zijn kennis. Als uw broer wordt gevraagd om te verduidelijken wat het werk van uw vader precies inhield kan hij enkel zeggen dat hij bij de overheid was. Als er aangedrongen wordt besluit A(...) dat hij er niets meer over het werk van uw vader weet (CGVS (...) 17,18). Deze verklaringen kunnen allerminst overtuigen. Tenslotte moet erop

gewezen worden dat u naliert de functie van uw vader in het leger te vermelden doorheen uw asielaanvraag in het Verenigd Koninkrijk (CGVS p.9,10). Deze vaststelling doet andermaal ernstig twijfelen aan de werkelijke tewerkstelling van uw vader. Op basis van bovenstaande bevindingen moet er besloten worden dat u er niet in geslaagd bent het profiel van uw vader als legerofficier aan te tonen. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 20 december 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd in de loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Hisarak. Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen afkomstig te zijn van Seyaw in het district Hisarak (CGVS p.24,28).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De neergelegde stukken kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. Gezien uw verklaringen kan er uit de neergelegde stukken over de voorgehouden legercarrière niet afgeleid worden dat deze stukken daadwerkelijk aan uw vader toebehoren. Uw taskara en de taskara van uw broer A(...) vermelden wel de naam van uw vader die eveneens op de legercertificaten geschreven staat. Beide taskara's missen evenwel bewijswaarde. Zo zegt u tijdens uw gehoor dat u uw taskara een paar maanden na uw terugkeer bent gaan afhalen (CGVS p. 24). Op uw taskara staat echter dat u deze bent gaan afhalen op 23/2/1392 in de Afghaanse kalender. Dit komt overeen met 13 mei 2013, een jaar en twee maanden na uw terugkeer. Dat u de opmaak van uw taskara verkeerd in de tijd situeert doet twifelen aan de authenticiteit van uw taskara en kan niet pleiten voor uw verblijf in de regio. De taskara van uw broer is slechts een scan (document 2). De vaststelling dat dit document slechts een kopie is die gemakkelijk het resultaat kan zijn van knip- en plakwerk wordt de bewijswaarde van dit stuk sterk geschaad. Bovendien is uw broer niet herkenbaar op de foto op de taskara. Er moet daarbij op gewezen worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Daarenboven dient er op gewezen te worden dat uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt dat valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de verklaringen van een Afghaanse asielzoeker.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. (...)

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept de verzoekende partij zich op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht. Tevens is de verzoekende partij van mening dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel schendt.

2.1.1. De verzoekende partij licht haar middel als volgt toe:

"II.1.1. Verwerende partij stelt in haar beslissing dat verzoekende partij er niet in geslaagd is om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie aannemelijk te maken en dat verzoekende partij evenmin in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Allereerst stelt verwerende partij dat verzoekende partij met opzet een verkeerde leeftijd zou hebben opgegeven, hetgeen volgens haar het hele relaas onderuit haalt:

(...)

De verzoekende partij heeft inderdaad als dertienjarige puber een andere leeftijd opgegeven ten tijde van zijn asielonderzoek aldaar.

Thans in België is zij met een propere lei willen herstarten en heeft zij meteen haar werkelijke geboortedatum verteld, met name 12 april 1993 en niet 1 maart 1991.

Het is dan ook ongelooflijk dat de verwerende partij thans deze leugen, begaan als minderjarige méér dan tien jaar geleden, durft aan te wenden om het huidige relaas van de verzoekende partij onderuit te halen.

In ééndertig andere rechtstak wordt een spons geveegd over het minderjarig verleden van de rechtsonderhorige. In het vreemdelingenrecht daarentegen lijkt voor de Belgische Staat elk hout nuttig om pijlen mee te maken.

De verzoekende partij verzoekt Uw Raad dan ook met aandrang om dit (verwerpelijk) motief van de verwerende partij niet mee te betrekken in haar beoordeling.

II.1.2. De verwerende partij vervolgt:

(...)

Het is spijtig dat de verwerende partij de verzoekende partij hier nooit mee heeft geconfronteerd.

De verzoekende partij zou geantwoord hebben dat zij dit incident in elk moment niet heeft weten gebeuren toen zij in Hisarak was. Zij heeft er bovendien toch enige tijd over gedaan om van Kaboel in

Nangarhar te raken. Het zou dus goed kunnen zijn dat zij nog niet terug in Hisarak was toen het incident gebeurde.

Aldus worden er hier overhaaste conclusies getrokken.

II.1.3. De verwerende partij vervolgt:

(...)

De verzoekende partij vertrekt nochtans heel duidelijk vanuit haar eigen leefwereld en wat ze hoorde bij het districtscentrum. Het feit dat ze geen exacte datum kan geven is hierbij -gelet op het feit dat data sowieso minder belangrijk zijn in Afghanistan- aldus geen pertinent element.

Cf. gehoor, p. 20:

(...)

Cf. gehoor, p. 21 :

(...)

II.1.4. Het CGVS verwijt de verzoekende partij tenslotte van andere incidenten niet op de hoogte te zijn:

(...)

Nochtans kan van de verzoekende partij -die in een regio leefde met vele gevechten- onmogelijk verwacht worden dat zij elk incident kan opsommen.

Bovendien is de motivering van de verwerende partij bijzonder éénzijdig: zij heeft vragen gesteld over de omliggende dorpen, het leven als landbouwer en de seizoenen, de stammen, ... Het enige wat zij echter doet is zich fixeren op vermeende tekortkomingen bij de verzoekende partij met betrekking tot specifieke veiligheidsincidenten.

Dergelijk motivering is danig éénzijdig dat ze niet ernstig is.

II.1.5. Vervolgens verwijst ze tevens naar de motivering bij de broer van de verzoekende partij. De tekortkomingen in deze motivering werden aangekaart in het verzoekschrift met betrekking tot de broer van de verzoekende partij.

De verwerende partij besluit tenslotte:

(...)

De vader van de verzoekende partij heeft destijds gelogen tegen de verzoekende partij over zijn beroepswerkzaamheid voor het leger.

Hij wou immers dat zijn zoon terugkeerde naar huis en zei deze dat hij z'n beroepswerkzaamheid gestaakt had. Niets was echter minder waar: hij was op dat moment overgeplaatst naar Jalabad waar hij een vacante functie als 'kapitein' diende waar te nemen.

Hoewel dit moeilijk te verteren viel voor haar vader, die in kaboel als kolonel fungeerde, heeft deze conform de discipline die militairen kenmerkt, niet tegengespuuterd en de functie als kapitein in Jalabad waargenomen. Verzoekende partij is dit pas nadien te weten gekomen.

II.1.6. Verzoekende partij meent dat verwerende partij bijzonder onzorgvuldig te werk is gegaan en ten onrechte de vluchtelingenstatus aan verzoekende partij geweigerd heeft. Zij is weldegelijk afkomstig uit Hisarak en heeft er problemen gekregen ingevolge de beroepswerkzaamheid van haar vader. Zij is er moeten vluchten uit vrees voor haar leven dat bedreigd werd door de Taliban.

Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De verzoekende partij meent dan ook dat de thans bestreden beslissing een schending uitmaakt van het artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij moet in hoofdorde erkend worden als vluchteling. Subsidiair de subsidiaire bescherming toegekend krijgen. De verzoekende partij meent dan ook in ondergeschikte, dat de beslissing minstens vernietigd dient te worden en teruggestuurd moet worden naar de verwerende partij voor verder en grondig onderzoek.”.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (zie hiervoor het wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het

dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan waarom de verzoekende partij al dan niet beantwoordt aan de criteria van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Ingevolge de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die dienen te worden gelezen in het licht van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: richtlijn 2011/95/EU) rust de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning, respectievelijk toekenning, vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, a.w., nr. 204). Het is de taak van de asielzoeker om de verschillende elementen van zijn relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van de asielaanvraag aan te reiken. Het is de taak van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken en te beoordelen in samenwerking met de verzoeker of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele basis en hierbij moet onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3. Aangaande de vluchtelingenstatus

De Raad is in navolging van de verwerende partij van oordeel dat in hoofde van de verzoekende partij geen gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève kan worden aangenomen omdat geen geloof kan worden gehecht aan haar beweerde verblijf in het district Hisarak van de provincie Nangarhar na haar terugkeer naar Afghanistan vanuit het Verenigd Koninkrijk in 2012 en voor haar komst naar België in 2015.

Er dient te worden vastgesteld dat de verzoekende partij een bijzonder gebrekkige kennis bezit met betrekking tot gebeurtenissen die zich in haar regio van herkomst hebben voorgedaan in de periode na haar terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk en die haar niet kunnen zijn ontgaan indien zij daadwerkelijk in die regio aanwezig was.

De verzoekende partij kon correct aangeven dat Abdul Khaliq Maroof districtshoofd van Hisarak was op het moment dat zij daar aanwezig zou zijn geweest, alsook dat deze man in een hinderlaag van de taliban terecht kwam en daarbij gewond raakte. Zij kan echter niet aangeven, zelfs niet bij benadering, wanneer dit incident zich voordeed en beweert dat zij zich op dat moment nog in het Verenigd Koninkrijk

bevond (stuk 5, gehoorverslag, p. 18, 19). Echter, uit de informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat zij op 15 maart 2012 na repatriëring in Kaboel was aangekomen en dat de aanslag op het leven van Abdul Khaliq Maroof op 29 juli 2012 plaatsvond (stuk 13, Landeninformatie, doc. 1: antwoord van de Britse dienst 'UK Visas and Immigration' van 16 mei 2017 op een verzoek om inlichtingen van de Dienst Vreemdelingenzaken; doc.3: persartikel Pahjwok 'Hesarak district chief wounded in rebel ambush' van 29 juli 2012). De Raad acht het niet aannemelijk dat de verzoekende partij een dermate belangrijk veiligheidsincident, dat meer dan vier maanden na haar terugkeer naar haar land van herkomst plaatshad, verkeerdelijk situeert tijdens haar verblijf in het Verenigd Koninkrijk. Het verweer in het verzoekschrift dat de verwerende partij de verzoekende partij nooit met deze vaststelling heeft geconfronteerd en dat, indien dit wel was gebeurd, zij zou geantwoord hebben dat zij voormeld incident in elk geval niet heeft weten gebeuren toen zij in Hisarak was, wordt louter *post factum* aangevoerd. Zij maakte immers geen voorbehoud toen zij tijdens haar gehoor bevestigde dat dit incident gebeurde toen zij zich in het Verenigd Koninkrijk bevond. Zij voert verder aan dat zij er enige tijd over gedaan heeft om van Kaboel in Nangarhar te geraken en dat het dus goed zou kunnen dat zij nog niet terug in Hisarak was toen het incident gebeurde. De Raad acht het evenwel niet aannemelijk dat de verzoekende partij niet met zekerheid weet of zij zich meer dan vier maanden na haar repatriëring naar Afghanistan al dan niet reeds terug in Hisarak bevond. Zij heeft bovendien niet aangegeven dat zij in haar land van herkomst meerdere maanden buiten Hisarak heeft gewoond (stuk 9, verklaring DVZ, rubriek 10; stuk 5, gehoorverslag, p. 4). Derhalve overtuigt haar verweer niet.

De verzoekende partij heeft verder geen weet van enige reactie of opstand van de mensen tegen de taliban (stuk 5, gehoorverslag, p. 19, 20), daar waar uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat inwoners van een aantal dorpen in Hisarak in april 2014 een gewapende opstand organiseerden tegen de taliban (stuk 13, Landeninformatie, doc. 5: persartikel Khaama Press 'Afghan villagers rise up against Taliban in Nangarhar province' van 15 april 2014). Dit is des te opmerkelijk gelet op verzoekers verklaring dat hij van één van de betrokken dorpen het water ontving om zijn gronden te irrigeren (stuk 5, gehoorverslag, p. 16). Haar gevraagd wat zij afweet van een grote militaire operatie tegen de taliban in 2014, antwoordt de verzoekende partij met een verwijzing naar een incident waarvan zij zelf stelt dat het plaatsvond toen zij zich in Londen bevond (stuk 5, gehoorverslag, p. 20). Uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt nochtans dat zowel in februari als augustus 2014 grote militaire operaties van het Afghaanse leger en politie plaatsvonden in Hisarak en dat daarbij honderden opstandelingen het leven lieten (stuk 13, Landeninformatie, doc. 6 en 7).

Haar gevraagd of zij zich een groot offensief van de taliban herinnert in het jaar voor haar vertrek, antwoordt de verzoekende partij bevestigend en verwijst zij naar de aanval op een zekere Sohail. Vervolgens gevraagd of zij zich geen groot offensief van de taliban herinnert waarop een reactie kwam van het leger, antwoordt de verzoekende partij dan weer ontkennend en verwijst zij vervolgens naar de arrestatie en executie van een districtschef van de taliban. Dit voorval kan zij echter geenszins in de tijd situeren, waardoor het niet aannemelijk is dat dit zich in het jaar voor haar vertrek zou hebben voorgedaan. Wanneer haar vervolgens gevraagd wordt of de taliban soms controleposten aanvielen, antwoordt de verzoekende partij bevestigend en geeft zij een vage beschrijving van een incident waarbij veel mannen veel controleposten aanvielen om vervolgens weer verdreven te worden door het leger. Zij situeert dit incident een jaar à anderhalf jaar na haar terugkeer naar Afghanistan (stuk 5, p. 20, 21). Uit informatie aanwezig in het administratief dossier blijkt dat twee reeksen van grote aanvallen op controleposten in Hisarak plaatsvonden in de jaren voor verzoekers vertrek uit Afghanistan, de eerste in juli-augustus 2014 en de tweede in juni 2015 (stuk 13, Landeninformatie, doc. 7-9). De periodes waarin voormelde reeksen van aanvallen plaatsgrepen komen in het geheel niet overeen met de tijdsaanduiding die de verzoekende partij geeft.

Verder beweert de verzoekende partij zich luchtaanvallen of droneaanvallen te herinneren, maar beperkt zich ook hier tot een vage beschrijving. Haar gevraagd of zij zich een welbepaalde luchtaanval van de *special forces* of van het leger op de taliban herinnert, antwoordt de verzoekende partij ontkennend en stelt zij dat er zoveel van dergelijke incidenten plaatsvonden dat zij niet kon weten welke zij zou moeten onthouden (stuk 5, gehoorverslag, p. 21). Het is echter niet aannemelijk dat zij zich geen enkele luchtaanval voor de geest kan halen indien dergelijke aanvallen zich volgens haar zo veelvuldig voordeden.

Tot slot mag het ten zeerste verbazen dat de verzoekende partij behalve de door haar vermelde incidenten geen andere veiligheidsincidenten kan aanhalen wanneer haar daarom gevraagd wordt (stuk 5, gehoorverslag, p. 22, 24). Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat zich gedurende de

jaren voorafgaand aan haar vertrek meerdere incidenten hebben voorgedaan in haar beweerde regio van herkomst. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand terecht als volgt gemotiveerd:

"Nogmaals gevraagd of u niet meer kunt vertellen over de veiligheidsincidenten in uw regio moet u het antwoord schuldig blijven en zegt u dat u alle incidenten heeft vermeld (CGVS p.22). Uw gebrek aan kennis over de veiligheidsincidenten in uw regio is zeer frappant gezien het grote aantal en de intensiteit van de gevechten die hebben plaats gevonden in uw regio in de aanloop van uw vertrek. Zo was er in 2013 operatie Simurgh, een grootschalig offensief van het Afghaanse leger waarbij tientallen slachtoffers vielen onder de rebellen. In augustus 2014 doodde een luchtaanval van de NATO 50 militanten in Hisarak (zie administratief dossier). U kunt zich echter niets over een dergelijke aanval herinneren (CGVS p.22). In juli - augustus 2015 vond er een vier dagen durende militaire operatie plaats in Hisarak district om het gebied schoon te vegen (zie administratief dossier). Aangezien u op 3 november 2015 in België aankwam en beweert ongeveer twee maanden onderweg te zijn geweest (CGVS p.29) moet deze operatie zich nog voor uw vertrek uit het district hebben afgespeeld. Voorts heeft u nog nooit gehoord over mullah Zakir (zie administratief dossier), het schaduwdistrictshoofd van de Taliban in Hisarak (CGVS p.25). Evenmin bent u bekend met Sayed Rahman (zie administratief dossier), een Talibanrechter in Hisarak in die in mei 2015 gearresteerd werd (CGVS p.25). Voor de gewone burgers heeft de veiligheidssituatie van hun streek een bepalende invloed op hun dagdagelijks leven. Van een volwassen man die op redelijk korte afstand van het districtscentrum woonde kan er bijgevolg een grondige kennis van de belangrijkste incidenten en de voornaamste machtsfactoren in zijn regio verwacht worden. Dat uw kennis op dit vlak ontoereikend is haalt het geloof in uw terugkeer naar Hisarak en uw verblijf in Hisarak tot 2015 ernstig onderuit.

Als u gevraagd wordt om zelf informatie aan te reiken waaruit blijkt dat u daadwerkelijk in Hisarak heeft verbleven tot aan uw vertrek slaagt u er niet in bijkomende informatie aan te leveren. U moet zich beperken tot het vermelden van drie incidenten die u eerder aanhaalde (CGVS p.24). Indien u na uw terugkeer naar Afghanistan nog zo'n drie jaar in Hisarak verbleef zou u in staat moeten zijn om allerhande kennis ten toon te spreiden over uw regio van verblijf. Dat u daar niet toe in staat bent doet verder afbreuk aan het geloof in uw voorgehouden verblijf in Hisarak."

In tegenstelling tot wat de verzoekende partij suggereert, wordt van haar geenszins verwacht dat zij elk incident dat zich in de relevante periode in Hisarak heeft voorgedaan kan opnoemen, noch dat zij van deze incidenten de exacte datum kent. Met deze kritiek gaat zij geheel voorbij aan de motivering van de bestreden beslissing. Tijdens het gehoor werd bij de verzoekende partij gepeild naar haar kennis van meerdere incidenten die zich de laatste jaren gedurende haar beweerde verblijf in Hisarak hebben voorgedaan en kon worden vastgesteld dat zij hier hetzij in het geheel niet van op de hoogte was, hetzij onaannemelijk weinig accurate informatie over kon verstrekken. Ook wat betreft belangrijke publieke figuren in haar regio bleek haar kennis onbestaande of allerm minst toereikend. Van iemand die beweert gedurende minstens drie jaar voorafgaand aan zijn komst naar België in het district Hisarak te hebben verbleven mag wel degelijk een grondigere kennis van de belangrijkste incidenten en de voornaamste machtsfactoren in zijn regio worden verwacht. De Raad treedt de verzoekende partij derhalve niet bij waar zij betoogt dat de motivering van de bestreden beslissing te eenzijdig is doordat de verwerende partij slechts fixeert op vermeende tekortkomingen in haar kennis van specifieke veiligheidsincidenten.

De Raad wijst er op dat de verwerende partij in hoofde van verzoekers broer A. eveneens een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heeft genomen omdat geen geloof kon worden gehecht aan diens beweerde verblijf in het district Hisarak. De argumentatie in het verzoekschrift dat tegen deze weigeringsbeslissing werd ingediend werd door de Raad in zijn arrest met nummer 197 427 van 4 januari 2018 niet toereikend bevonden om hieraan afbreuk te kunnen doen. Gelet op de verklaring van de verzoekende partij dat zij na haar terugkeer naar Afghanistan met haar broer A. heeft samengewoond in hun ouderlijk huis in Hisarak tot aan hun beider vertrek in 2015, halen ook de vaststellingen over het verblijf van A. het geloof in haar verblijf in Hisarak onderuit.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas, dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat de verzoekende partij voor haar komst naar België in Hisarak heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich er volgens haar verklaringen hebben voorgedaan. De verzoekende partij en haar broer A. verklaarden dat zij in hun land van herkomst problemen kregen met de taliban omdat hun vader kolonel was in het nationale leger. Nog daargelaten haar ongeloofwaardige herkomst, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een nood aan bescherming heeft omwille van de functie van

haar vader bij het leger in de mate dat zij en haar broer A. er niet in slagen aan te tonen dat hun vader deze functie daadwerkelijk heeft uitgeoefend. In de bestreden beslissing wordt dienaangaand als volgt gemotiveerd:

"(...) Zo staan uw verklaringen haaks op documenten die u over de loopbaan van uw vader aflegt. U beweert dat uw vader voor uw terugkeer uit Londen, in het jaar 2012 ontslag nam uit het leger (CGVS p.10,11), terwijl één van zijn legercertificaten aantoonde dat hij in maart 2013 nog een vorming heeft gevolgd (zie document 4). U werd op deze flagrante tegenstrijdigheid gewezen maar kon er geen verklaring voor aanreiken (CGVS p.28). Aangezien u na uw terugkeer uit het Verenigd Koninkrijk met uw vader samenwoonde in Hisarak zou u wel degelijk met zekerheid moeten weten of uw vader destijds al dan niet nog als legerofficier werkte (CGVS p.8). Op dit certificaat van 2013 staat bovendien dat hij kapitein was, terwijl hij volgens u en de andere, oudere certificaten de graad van kolonel had (CGVS p.10,27). Ook voor deze vaststelling kan u geen verklaring geven (CGVS p.28). Over wat uw vader precies heeft gedaan bij het leger heeft u geen informatie. Als verklaring werpt u op dat uw vader als oudere van het huis daar niet over sprak (CGVS p.25, 28). Dit is opmerkelijk aangezien u, als volwassen en oudste zoon, na uw terugkeer nog drie jaar met hem onder één dak hebt gewoond (CGVS p.25). Het valt moeilijk te geloven dat zijn werk in die tijdspanne nooit ter sprake is gekomen. Ook uw broer A(...) heeft nauwelijks kennis van het werk van uw vader. Bij de uitspraak dat zijn vader kolonel in het leger was stopt immers zijn kennis. Als uw broer wordt gevraagd om te verduidelijken wat het werk van uw vader precies inhield kan hij enkel zeggen dat hij bij de overheid was. Als er aangedrongen wordt besluit A(...) dat hij er niets meer over het werk van uw vader weet (CGVS (...) 17,18). Deze verklaringen kunnen allerminst overtuigen. Tenslotte moet erop gewezen worden dat u niet de functie van uw vader in het leger te vermelden doorheen uw asielaanvraag in het Verenigd Koninkrijk (CGVS p.9,10). Deze vaststelling doet andermaal ernstig twifelen aan de werkelijke tewerkstelling van uw vader. Op basis van bovenstaande bevindingen moet er besloten worden dat u er niet in geslaagd bent het profiel van uw vader als legerofficier aan te tonen. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. (...)"

Een en ander kan volgens de verzoekende partij worden verklaard doordat haar vader destijds gelogen zou hebben tegen haar en haar broer over zijn beroepswerkzaamheden voor het leger. Zij betoogt dat haar vader wou dat zijn zoon naar huis terugkeerde en daarom zei dat hij zijn werk bij het leger gestaakt had. In werkelijkheid zou hij zijn overgeplaatst naar Jalalabad om daar een vacante functie als 'kapitein' waar te nemen. Haar betoog overtuigt evenwel niet. Het wordt immers louter *post factum* aangevoerd, gelet op verzoekers verklaringen dat zijn vader diens job daadwerkelijk gestopt heeft in 2012 (stuk 5, gehoorverslag, p. 10, 11). In zoverre de verzoekende partij suggereert dat zij de waarheid over haar vaders professionele bezigheden pas onlangs is te weten gekomen, mag van haar worden verwacht dat zij toelicht op welke wijze en uit welke bron zij deze informatie heeft verkregen, *quod non*. Zij brengt tevens geen enkel begin van bewijs aan dat haar bewering kan staven.

Gelet op het voorgaande, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet en dat de verzoekende partij derhalve niet het voordeel van de twijfel kan worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat de verzoekende partij een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

Volgens de bepalingen van artikel 48/4, § 1 wordt de subsidiaire beschermingsstatus toegekend aan:

"de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt."

Volgens paragraaf 2 bestaat ernstige schade uit:

“a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

In zoverre de verzoekende partij zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Zij toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

In het licht van de vraag of een verzoekende partij aanspraak kan maken op de subsidiaire beschermingsstatus als gevolg van willekeurig geweld is het essentieel dat de verzoekende partij haar identiteit, nationaliteit en herkomst uit de regio aannemelijk kan maken waarvoor wordt aangenomen dat de geweldssituatie dermate ernstig is dat een loutere terugkeer aldaar voldoende is om een reëel risico voor het leven of de persoon van een burger uit te maken.

De verzoekende partij maakt echter niet aannemelijk dat zij sinds haar terugkeer naar Afghanistan in 2012 en tot aan haar komst naar België in 2015 in het district Hisarak gelegen in de Afghaanse provincie Nangarhar heeft gewoond, noch dat zij afkomstig is uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoekende partij om haar verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van de verzoekende partij voor haar komst naar België of over de vraag of de verzoekende partij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat de verzoekende partij zelf meent dat er in haar werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) en c) van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat de verzoekende partij geen elementen aanbrengt waarom zij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

2.5. *In casu* maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk.

2.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tweemaal werd gehoord. Tijdens deze interviews kreeg zij de mogelijkheid haar asielmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Pashtou machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst/verblijf van de verzoekende partij en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet zorgvuldig te werk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

2.7. Uit wat voorafgaat is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de

grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier januari tweeduizend achttien door:

mevr. M. RYCKASEYS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. RYCKASEYS